

3. Гончаренко В.Г. Теорія криміналістики і адвокатська практика / В.Г. Гончаренко. - Адвокат. – 2014. – № 2 (35). – С. 3–6.

4. Денисюк С.Ф. Проблеми тактики обшуку в сучасних умовах боротьби з організованою злочинністю / С.Ф. Денисюк - Вісн. Акад. правових наук України. - 2016. - № 1. - С. 224-227.

5. Кіріченко О.С. Особливості взаємодії слідчого з оперативним працівником з урахуванням вимог КПК України 2012 року. – С. 89-98 // Електронний ресурс. – Режим доступу: <http://www.corr-lguvd.lg.ua/d130710.html>

6. Кримінальний процесуальний кодекс України від 13.04.2012 р. № 4651-УІ // Відомості Верховної Ради України. Електронний ресурс. – Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17>

7. Бабічев Д. О. Поняття негласного слухового контролю розмов у житлі чи іншому володінні особи в системі оперативно-розшукових заходів, що тимчасово обмежують конституційні права громадян / Д. О. Бабічев // Вісн. Луган. держ. ун- ту внутр. справ.– Спец. вип. № 5. – 2011. – С. 239-244.

8. Коновалова В.Є. Обшук: тактика і психологія / В.Є. Коновалова, В.Ю. Шепітько. - Харків: Гриф, 1997. – 35-40 с.

Каратай Дмитро Костянтинович,
курсант факультету економіко-
правової безпеки

Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Бідняк Ганна Сергіївна,

кандидат юридичних наук, доцент,
старший викладач кафедри
криміналістики, судової медицини та
психіатрії Дніпропетровського
державного університету внутрішніх
справ

ІД ПАСПОРТ ГРОМАДЯНИНА УКРАЇНИ ЯК ОБ'ЄКТ ЕКСПЕРТИЗИ ДОКУМЕНТІВ

Останнім часом помітно зріс інтерес до інструментів електронної ідентифікації. Для створення успішних умов унеможливлення використання особистих даних та документів які засвідчать особу для вчинення злочинів, створені та впровадженні сучасні технології електронного обліку та ідентифікації громадян. З цією метою в обіг

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЕКСПЕРТНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДОСУДОВОГО РОЗСЛІДУВАННЯ

національних документів які підтверджують особу введено паспорт громадянина України у вигляді ID картки.

Першими в Україні звернули увагу на створення, питання щодо підробки та методи виявлення документів на пластиковій основі з ознаками підроблення Тихонова Т.І. та Захарова Т.О. А питання щодо криміналістичного дослідження документів з біометричними даними опрацьовано в дисертації Симонової С. С.

Паспорт нового зразка має відповідати криміналістичним вимогам та володіти високим рівнем захисту. Цей документ повинен звести до мінімуму фальсифікування шляхом вміщених на ньому захисних знаків підвищеного рівня.

Постановою Кабінету Міністрів України від 25 березня 2015 р. №302 затверджено зразок бланка, технічний опис та Порядок оформлення, видачі, обміну, пересилання, вилучення, повернення державі, знищення паспорта громадянина України у вигляді ID картки. Згідно даної Постанови з 1 січня 2016 року запроваджено виготовлення та видачу паспорту громадянина України нового зразка, а саме у вигляді ID-картки, що містить безконтактний електронний носій, який відповідає вимогам нормативних документів України у сфері технічного та криптографічного захисту інформації.

Паспорт громадянина України у вигляді ID-картки, розроблений відповідно до державних (національних) та міжнародних стандартів безпеки документів, що посвідчують особу з біометричними даними та забезпечений сучасними елементами спеціального захисту.

Окрім поліграфічних елементів захисту від підроблення сучасні технології у сфері виготовлення документів дали змогу реалізувати новий напрямок захисту – внесення біометричної інформації про особу-власника документа на вбудований безконтактний електронний носій.

На вбудований електронний носій вноситься базова інформація, а також інформація про біометричні дані власника документу, яка може бути зчитана за допомогою спеціального обладнання, що дозволяє ідентифікувати людину та унеможливує використання документу будь-якою іншою особою. До основних біометричних даних, що вносяться на електронний носій належать: відцифрований образ обличчя особи, відцифрований відбитки пальців рук, відцифрований зразок підпису особи [1, с. 1].

Нині позитивним аспектом є внесення електронного підпису в паспорт громадянина України у вигляді ID картки, що надає можливості використання його як електронного ідентифікатора під час здійснення правовідносин у «електронному просторі».

ID паспорт громадянина України має такі елементи для криміналістичного дослідження як:

- безконтактний електронний носій
- інформація яка зашифрована в біометричному паспорті громадянина України, тобто: цифрове фото обличчя власника документу, електронний підпис, відбиток пальців тощо.

Таким чином, на відміну від паспорта громадянина України старого зразка, новий паспорт у вигляді ID картки має ряд відмінностей, таких як: набагато більший ступінь захисту від підроблення, автоматизація перевірки належності паспорта, робить безглуздим часткову підробку документа у зв'язку з тим, що одразу буде помітна розбіжність даних між самим документом та даних з безконтактного носія.

Список використаних джерел:

1. Про Єдиний державний демографічний реєстр та документи, що підтверджують громадянство України, посвідчують особу чи її спеціальний статус»: закон України від 20.11.2012 № 5492-VI [Електронний ресурс]. Режим-доступу: http://search.ligazakon.ua/l_doc2.nsf/link1/T125492.html.

2. Симонова С. С. Документы с биометрическими данными их владельца как объекты криминалистического: автореф. дис. ... канд. юр. наук: 12.00.12. Волгоград, 2014. 23 с

Кириченко Вікторія Леонідівна,
аспірант кафедри криміналістики,
судової медицини та психіатрії
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ОКРЕМІ ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ СЛІДЧОГО ЩОДО ВСТАНОВЛЕННЯ ОСУДНОСТІ ОСОБИ

Питання щодо визначення віку особи, а також первісної кваліфікації злочинних діянь на початку досудового розслідування як правило не викликають в слідчих складнощів, то встановлення осудності особи потребує спеціальних знань та практичних навичок. Тому виникає потреба у проведенні дослідження деяких аспектів кримінальної процесуальної діяльності слідчого, пов'язаної з виникненням сумнівів щодо осудності особи, яка вчинила кримінальне правопорушення проти моральності [4, с. 201].

За сучасним кримінальним концептом, неосудність є обставиною, що виключає кримінальну відповідальність особи, а обмежена осудність, - обставиною, яка може привести до відтермінування притягнення особи до кримінальної відповідальності, оскільки може бути підставою для застосування до неї ПЗМХ. В.М. Бурдін зазначає, що вирішення питання про осудність чи неосудність особи має відбуватися на момент вчинення